Annus XXI - Vol. XXI 1 Octobris 1929 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 577 - Litterae Apostolicae, p. 581 - Epistolae, p. 596.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Rituum:* Urbis et Orbis. Officium et Missa S. Margaritae M. Alacoque, Virg., ad universam Ecclesiam extenditur, p. 601. De eadem Elogium Martyrologio inserendum, p. 605.

Acta Officiorum: *Secretaria Status:* Epistola, p. 607 - *Pontificia Commissio pro Russia:* Instructio de laicis et de clericis Russis ad catholicam Ecclesiam redeuntibus, p. 608.

Diarium Romanae Curiae: Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze - Necrologio, pp. 611-616.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXIX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio:
Libreria Vaticana — Roma.

Pretium subnotationis pro anno 1930
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —

Pretium unius fasciculi
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »* (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 13 - 1 Octobris 1929)

ACTA PII PP. XI

PAG.

Notandum 577

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Quam curam. - De Collegio seu Seminario Russico. - *15 Augusti 1929* 577

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Litteris apostolicis.* - Erigitur in Syria dioecesis Berytensis Armenorum. - *25 Ianuarii 1929* 581

II. *Peruvianis in finibus.* - Limanum templum B. M. V. a Rosario, Ordinis Praedicatorum, Basilicae minoris titulo et honoribus decoratur. - *11 Febr. 1929* 582

III. *In longinquis latisque.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico de Tatsienlu atque ex dioecesi Calcuttensi erigitur missio independens de Sikkim in Sinis. - *15 Februarii 1929* . . . 584

IV. *Ut Evangelium.* - Ex vicariatu Districtus Orientalis Promontorii Bonae Spei separato territorio erigitur missio independens de Queenstown. - *20 Februarii 1929* 585

V. *Pastorale officium.* - A vicariatu apostolico de Swatow separato territorio erigitur praefectura apostolica de Kaying in Sinis. - *20 Februarii 1929* . . 586

VI. *Faesulanae dioecesis.* - Sanctuarium B. M. V. Gratiarum in oppido «San Giovanni Valdarno» dioecesis Faesulanae, honoribus Basilicae minoris augetur. - *20 Februarii 1929* 587

VII. *Ut, aucto Pastorum.* - Dismembrato territorio ex vicariatu apostolico de Wuhu erigitur vicariatus apostolicus de Anking in Sinis. - *21 Februarii 1929* . . 589

VIII. *Ea, quae catholicae.* - Ex vicariatu apostolico de Wuhu seiuncto territorio erigitur vicariatus apostolicus de Pengpu in Sinis. - *21 Februarii 1929* . . . 590

IX. *Monasterii Sancti Benedicti.* - Sacra aedes S. Godefridi Confessoris, in oppido Ilbenstadt dioecesis Moguntinae intra fines, O. S. B., honoribus Basilicae minoris augetur. - *23 Februarii 1929* 591

X. *Archiepiscopali in urbe.* - Titulo et honoribus Basilicae minoris augetur templum S. Iosaphat Episcopi et martyris, in civitate Milwaukiensi. - *10 Martii 1929* 592

XI. *Litteris Apostolicis Nostris.* - Immutatur titulus praefecturae apostolicae olim de Hpyeng-an nunc de Peng-Yang. - *17 Martii 1929* 593

XII. *Cum Vicarius Apostolicus.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico de Chengtingfu in Sinis erigitur praefectura apostolica de Chaoshien, et clero indigenae committitur. - *18 Martii 1929* 594

PAG.

XIII. *Ad animorum bonum.* - Praefectura apostolica de Sapporo in Iaponia ad vicariatus apostolici gradum evehitur. - *30 Martii 1929* 595

EPISTOLAE

I. *Mirifice sane.* - Ad Emum P. D. Alexium Henricum Mariam tit. S. Susannae S. R. E. Presb. Cardinalem Lépicier eumdemque Sacrae Congregationis Religiosorum Praefectum, quem legatum mittit ad solemnia Aurelianensia Sanctae Ioannae Arcensi decreta. - *22 Aprilis 1929* 596

II. *A viro eminentissimo.* - Ad R. P. D. Franciscum Kordac, Archiepiscopum Pragensem: in conventum de rebus orientalibus, Pragae habendum. - *2 Augusti 1929* 598

III. *Flagrantissimo illo.* - Ad R. D. Aurelium Stehle O. S. B., Archiabbatem Sancti Vincentii in Pensylvania, catholicae Studiorum Universitatis Pekinensis Cancellarium: de eodem Instituto. - *20 Augusti 1929* 599

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO RITUUM

Officium, Missa et Elogium pro festo S. Margaritae Mariae Alacoque Virginis. - *26 Iunii 1929* 601

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

EPISTOLA

Ad Emum P. D. Gustavum Fridericum, tit. S. Marci S. R. E. Card. Piffl, Archiepiscopum Vindobonensem: de sexto ex omni natione missionali conventu Vindobonae celebrando. - *12 Iulii 1929* . 607

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

Instructio ad RR. PP. DD. locorum Ordinarios de Russis ad Catholicam Ecclesiam redeuntibus. - *26 Augusti 1929* . . . 608

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Segreteria di Stato: *Nomine. Onorificenze* 611

II. Necrologio 616

Annus XXI - Vol. XXI 1 Octobris 1929 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

NOTANDUM

In nota ad art. 6, § 1, Sollemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Borussiae Rempublicam, in calce p. 527 huius Commentarii Officialis, *verba « alium etiam eligere qui sit extra elenchos » legenda, seu, si mavis, intellegenda sunt ita: « alios etiam eligere qui sint extra elenchos ».*

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE SEMINARIO RUSSICO

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quam curam de Orientalibus ad catholicam unitatem reducendis, ut sacram Nos hereditatem a Decessoribus Nostris accepisse, haud semel, sed praesertim Litteris Encyclicis *Rerum Orientalium* anno superiore datis, sollemniter testati sumus, ea Nos ad nova pro illarum gentium salute excogitanda remedia semper impellit, quo citius et plenius optatus dissitorum filiorum reditus comparetur.

Verum maxima prae ceteris Nos tenet pastoralis sollicitudo de nobilissimis Russicae ditionis gentibus, quas in profundum paene malorum detrusit lugenda omnium cum divinarum tum humanarum rerum ibi iam diu furens perturbatio. Nam cum teneris ado-

lescentibus potissimum diabolicae struantur insidiae, ut, iniquissimis doctrinis infecti, homines atque etiam ipsum Deum (horribile dictu!) acerrimo odio prosequi consuescant, nulla humanitus affulget spes fore ut brevi res in melius cedant.

Sed quoniam etiam *contra spem in spem credere* (*Rom.*, IV, 18) fides Nostra Nos edocet, quia *non erit impossibile apud Deum omne verbum* (Luc., I, 37) et quoniam supremi regiminis officium Nos urget ut, quantum in Nobis est, omnia praesto habere curemus, quae ad novam illius gentis spiritualem resurrectionem divinae Providentiae consiliis, cum primum misericordiae tempus advenerit, efficacius inservire possint, nihil aliud tam necessarium tamque opportunum ducimus, quam impensum studium de catholico clero instituendo, cui huiusmodi cura incumbit et qui hodiernis sacerdotibus pondus diei et aestus strenue portantibus, sed laboribus et aerumnis iam iam confectis atque etiam non sine quadam quasi martyrii palma in dies succumbentibus, in auxilium veniat, et novos, quos ex miserentis Dei bonitate firmiter speramus copiosissimos, animarum manipulos colere et colligere et in horrea Domini reponere possit.

Iamvero ad haec Nostra vota opere adimplenda, post diuturnas ad Deum preces et collatis consiliis cum dilecto filio Nostro Aloisio Sancti Georgii in Velabro S. R. E. tunc Diacono nunc Presbytero Cardinali Sincero, Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali Secretario eodemque Nostrae Commissionis pro Russia Praeside, Seminarium seu Collegium Russicum in Urbe condere statuimus; in hoc, dicimus, totius catholici orbis centro et capite, unde romano spiritu omnino imbuti ad suos cives novi apostoli redeant. Proposito autem huic Nostro tempestive propitia adfuit e caelis, quam nuper simul cum S. Francisco Xaverio Missionum omnium catholicarum Patronam ediximus, S. Teresia a Iesu Infante; dum enim haec animo volvebamus, sponte Nobis, ipsius Lexoviensis Virginis nomine, oblata est sat copiosa pecuniae vis, quae ad aedes Collegio Russico exstruendas instruendasque fere esset par. Quavis igitur abrupta mora, tam aperto divino freti auxilio, aptum ad S. Mariae Maioris in Exquiliis locum selegimus, ubi superiore

anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die undecima Februarii, in festo Immaculatae Virginis apud Lapurdium visae, auspicalem novi Collegii lapidem idem dilectus filius Noster Aloisius S. R. E. Cardinalis Sincero nomine Nostro sollemniter posuit. Cuius quidem rei feliciter tunc inchoatae gratam in aevum memoriam, annuo Pontificatus Nostri nomismate id referente, servari voluimus.

Nunc vero, cum novum illud aedificium in eo sit ut compleatur, perficiendae huic magni momenti rei manus admovere cupientes, vehementerque exoptantes ut hoc ipso Nostri sacerdotii anno quinquagesimo selectus clericorum numerus illuc recipi possit, ad eiusdem Seminarii seu Collegii iuridicam erectionem devenire statuimus. Quod itaque ad maiorem divini Nominis laudem ac religiosae rei incrementum cedat et verae Christi Ecclesiae inter slavicas gentes praesertim promovendae benevertat, Seminarium seu Collegium Russicum, cui Sanctae Teresiae ab Infante Iesu nomen indimus, in Urbe conditum, Apostolica Nostra auctoritate constituimus eique legitimi Pontificii Collegii iura tribuimus. Volumus autem ut in illud adolescentes in primis e Russica ditione ac ritu slavico-byzantino recipiantur, qui suis civibus fide catholica excolendis, Deo inspirante, operam navare cupiant; aliique praeterea iuvenes, qui, ex qualibet gente oriundi, ritu slavico-byzantino plerumque suscepto, se totos populis reipublicae Russicae ad unicum Christi ovile reducendis dedicare firmiter statuerint. Hi omnes in Collegio Russico, pro cuiusque praeteritorum studiorum genere, apto annorum numero alentur, iis philosophicis ac theologicis atque etiam peculiaribus aliis disciplinis applicati, quas legitimi Superiores iis necessarias esse autumaverint, secundum particularia, mox condenda et a Nobis probanda, huius Collegii statuta. Potissimum vero in his futuris Evangelii praeconibus instituendis curandum erit ut, solida admodum pietate ac scientia in primis informati, apostolico zelo de catholica unitate procuranda vehementer inflammentur et aptis ad id instruantur adiumentis; qua in re peculiaris habenda erit ratio de propriis Russorum aliarumque Russicae ditionis gentium historia et moribus cognoscendis,

de sacris slavici-byzantini ritus caeremoniis digne addiscendis exercendisque atque de illarum regionum erroribus scite refutandis.

Ad Collegii regimen quod attinet, cum Russicum apud Nostrum Institutum Orientale exsurgat eique non modo contiguum sed etiam affine dici possit, et frequens inter haec duo Instituta commercium habeatur necesse sit, eidem religiosae familiae utrumque commissum volumus. Quapropter decernimus ut Collegium Russicum Societatis Iesu Sodalibus regendum et moderandum tradatur ad eas leges, quae ex praescriptis Pontificiae Commissionis pro Russia et ex peculiaribus statutis pro hoc Seminario a Nobis adprobandis, servandae erunt.

Dum igitur humillimas Deo referimus gratias quod haec perficere Nobis concessit, certam fovemus spem fore ut hoc carissimum Nostrum Russicum Collegium complurium sacerdotum secundum Cor Iesu revera effectorum seminarium evadat, nec minus efficaciter ad Russicarum gentium salutem conferat, quam alia lectissima huiusmodi Collegia in Urbe olim condita, ut venerabile Anglorum Collegium et Pontificium Collegium Germanicum-Hungaricum, quorum opera quantum res catholica in illis regionibus magnas inter temporum difficultates adiuta et promota sit, publicae testantur historiae.

Cum autem Russicum S. Teresiae ab Infante Iesu Collegium, ut diximus, ad S. Mariae Maioris in Exquiliis, ad Marianam scilicet Aedem principem et velut sub materna Deiparae Virginis umbra exstrui contigerit, faustissimum inde omen repetimus, quippe qui pro certo habeamus Immaculatam Christi Matrem, cuius cultus apud Orientales, etiam post miseram eorum ab Ecclesiae unitate defectionem, tanti semper fit, hoc Nostrum Institutum in suam proximam clientelam feliciter esse accepturam. Eidem praeterea adsit a caelo potens Missionum Patrona, cuius nomine Collegium hoc insignitur, eiusque valido patrocinio, quemadmodum coeptum est, magis in dies evolvatur et floreat.

Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis,

eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, indiximus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die decima quinta mensis Augusti, in Festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *Cancellarius S. R. E.*

ALOISIUS CARD. SINCERO, *S. C. pro Ecclesia Orientali Secretarius.*

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Ioannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 75 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERIGITUR IN SYRIA DIOECESIS BERYTENSIS ARMENORUM

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris apostolicis Nostris sub anulo Piscatoris datis die XV mensis Octobris anno MDCCCCXXVIII, ab urbe Constantinopolitana sedes Patriarchatus Ciliciae Armenorum in Libanum translata est, ita ut in posterum sit sedes seu residentia Patriarchae Ciliciae Armenorum in *Bzommar* prope Berytensem urbem, ubi iam primi Patriarchae Armeni commorati sunt. Nunc autem ut rebus Patriarchatus eiusdem melius prospiciamus, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine praesentium Litterarum tenore, novam erigimus in Syria dioecesim,

quae ex nunc erit peculiaris dioecesis hodierni Patriarchae Ciliciae Armenorum eiusque pro tempore successorum. Hanc vero novam dioecesim, quae a principe urbe Berytensi nuncupabitur *Berytensis Armenorum*, sequentibus limitibus constituimus: ad boream videlicet dioecesis ipsa fines attingat Aleppensis dioecesis; ad orientem Monte Antilibano ac Syria interiore circumscribatur; ad meridiem vero limitibus terminet Palaestinae; ad occidentem denique mari Mediterraneo alluatur. Sedes autem atque episcopalis cathedra eiusdem dioecesis Berytensis Armenorum erit in urbe Berytensi, ac propterea, dum ecclesiam Armenorum, quae in honorem Sancti Eliae Deo dicata est, ad dignitatem ecclesiae cathedralis evehimus, praecipimus ac mandamus ut in eadem ecclesia cathedrali Sancti Eliae cathedra episcopalis siet peculiaris Patriarchae; integra tamen facultate remanente, eidem Patriarchae quoties ei benevisum fuerit, in propinquo loco *Bzommar* apud aedes Armenas atque ecclesiam Beatae Mariae Virginis in caelum Assumptae commorandi; Patriarcha vero in urbe Berytensi suam tum Patriarchalem tum Episcopalem peculiarem Curiam constituat. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Ianuarii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

LIMANUM TEMPLUM B. M. V. A ROSARIO, ORDINIS PRAEDICATORUM, BASILICAE MINORIS TITULO ET HONORIBUS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Peruvianis in finibus atque in civitate Limana exstat ecclesia Conventui Ordinis Praedicatorum adnexa, quae sub titulo Sacratissimi Rosarii Beatae Mariae Virginis Deo dicata est. Prior vero Provincialis Ordinis ipsius in Peruvia Nos edocet, ecclesiam ipsam, iam saeculo sexto decimo fundatam, a terrae motibus pluries labefactatam,

iterum atque iterum exstructam, iugiter vero ad meliorem formam redactam fuisse; amplitudine autem atque artis operibus inter conspicuas Limanae civitatis aedes sacras ab omnibus haberi; turri quoque exornatam et tholo, in quo Sanctorum Ordinis Praedicatorum imagines positae sunt. Eodem in templo inter cetera altare Beatae Mariae Virgini a Rosario dicatum in admirationem fidelium se profert, in eoque exstat antiqua prodigiisque clara Imago Beatae Mariae Virginis sub Rosarii titulo, quam omnes non modo Peruviae cives, sed etiam advenae devotissime venerantur. Piae propterea sodalitates christifidelium numero spectatae ipsa in sacra aede florent; ibique patres, adspirantes ac fratres Ordinis Praedicatorum in adiecto conventu, qui religiosae provinciae peruvianae a Sancto Ioanne Baptista nuncupatae praepositus est, degentes digne continenterque sacras functiones peragunt, in animorum ministerium sollerter fructuoseque incumbunt, christianae vitae conspicua fidelibus exempla praebent. Quapropter cum ipse Prior Provincialis Limanus enixas Nobis supplicationes, suffragio auctas amplissimo tum Nuntii Apostolici Nostri in Peruvia, tum Archiepiscopi Limani, tum denique Procuratoris generalis praelaudati Ordinis Praedicatorum, adhibuerit, ut Limanum ipsum templum dignitate privilegiisque Basilicae minoris augere dignaremur, Nos precibus huiusmodi adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, audito venerabili fratre Nostro Camillo S. R. E. Cardinali Laurenti, Diacono Sanctae Mariae Scalaris, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis diligenter perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ecclesiam Beatissimae Virgini a Rosario sacram, in civitate et archidioecesi Limana positam, et curis concreditam Fratrum Ordinis Praedicatorum, Basilicae minoris titulo, cum privilegiis honorificentiisque iuxta constitutiones Apostolicas et decreta competentibus, condecoramus.

Haec vero edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE TATSIENLU ATQUE EX DIOECESI CALCUTTENSI ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE SIKKIM IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In longinquis latisque terrae regionibus ad christianam fidem latius propagandam Romani Pontifices Decessores Nostri sacros, numero ac facultatibus aptos, operarios instituendos opportune continenterque curarunt; ideoque Nos quoque, eorundem vestigia prementes, hac super re postulationibus ad Nos missis attente ac provide consulere satagimus. Quapropter cum Vicarius Apostolicus de Tatsienlou in Sinis Nos edocuerit iam Sacrae Congregationis de Propaganda Fide decretis, die III mensis Iulii an. MDCCCCLXXXIII et die XX m. Martii anno MDCCCCXII datis, suo vicariatui apostolico, olim de Thibet nunc autem de Tatsienlou nuncupato, aliqua esse addita ex Indiis Orientalibus territoria, quae ad *Boutan* Anglicum et ad *Sikkim* pertinebant, ut facilius inibi Evangelium diffunderetur, sed ob nimiam a sua habituali domo distantiam eorundem regionem regimen se servare non posse; ac proinde ipse Apostolicus Vicarius Nos enixe rogaverit ut praedicta territoria, a vicariatu suo seiuncta, in novam atque independentem Missionem erigerentur: Nos, attenta quoque plena rationum cessatione, quae iam ut unionem praefatam decernerent Patres Sacrae Congregationis Purpuratos persuaserunt, votis hisce ad Nos motis concedendum existimavimus. Idque facilius cum amplissimum Delegati Apostolici Nostri in Indiis Orientalibus suffragium accedat, ac venerabiles fratres Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Sacrae Congregationi christiano nomini propagando praepositi adnuendum esse postulationibus huiusmodi censuerint. Itaque omnibus rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore territorium de Boutan Anglicum (ex quo nunc civilis subdivisio de Kalimpong efformatur), nec non territorium, sive eiusdem partem, Status independentis de Sikkim, quae huc usque vicariatui apostolico de Tatsienlou coniungebatur, a vicariatu apostolico ipso separamus; itemque de Calcuttensi archidioecesi reliquam Status de Sikkim partem avellimus sive abstrahimus; ex quibus vero tum de Kalimpong tum integri Status indigenae de Sikkim territoriis novam independentem Missionem efformamus, cui a *Sikkim* in posterum nomen facimus. Spi-

ritualem vero curam eiusdem Missionis, quam Calcuttensi ecclesiasticae provinciae adiungimus, ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum Sodalibus Seminarii Parisiensis pro Missionibus exteris, auctoritate apostolica Nostra committimus.

Haec statuimus, contrariis non obstantibus quibuslibet, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

EX VICARIATU DISTRICTUS ORIENTALIS PROMONTORII BONAE SPEI SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE QUEENSTOWN.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut Evangelium hominibus apte praedicari queat in longe dissitis latisque Orbis regionibus, Romani Pontifices Decessores Nostri consueverunt Dominici agri excolendi, Episcopis Vicariisque Apostolicis concrediti, ipsis in locis limites opportunitate data minuere operariosque propterea Evangelii numero eisdem in regionibus augere. Nos proinde, vestigiis Decessores Nostros sequuti, cum venerabiles fratres Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi censuerint vicariatum apostolicum Districtus Orientalis Promontorii Bonae Spei reapse latius pertinere proindeque opportunum esse ut aliqua ex eodem pars distrahatur, aliis Evangelii praeconibus committenda, omnibus rei momentis attente consideratis, haec quae infrascripta sunt statuimus, mandamus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore novam Missionem independentem, nomine de *Queenstown* appellandam, erigimus. Novae autem huius Missionis territorium distrahimus sive separamus a memorato apostolico vicariatu Districtus Orientalis Bonae Spei

et sequentibus civilibus districtibus, hodiernis finibus circumscriptis, constitutum volumus, videlicet: *Queenstown, Glen Grey, Catheart, Stutterheim, Tarka, Maraisburg* et *Stockenstron;* eiusdemque novae Missionis curam, ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum presbyteris Piae Societatis Missionum, vulgo *Pallottini*, in Domino committimus.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

A VICARIATU APOSTOLICO DE SWATOW SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KAYING IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Pastorale officium Nobis ex alto commissum nihil Nos magis sollicitat quam necessitatibus locorum, qui in longinquis nationibus incolarum numero ac latitudine regionis praestant, omni, quo cum Deo possumus, studio prospicere, praesertim ut christifideles inibi degentes ad suarum animarum salutem assequendam opportunis praesidiis adiuventur. Quapropter cum praefatis rationibus commotus venerabilis frater Apostolicus de Swatow in Sinis Vicarius, plenissime suffragante Delegato Apostolico Nostro in Sinensi Natione, enixis precibus Nos rogaverit ut suus de Swatow vicariatus apostolicus, territorii amplitudine atque incolarum numero omnino conspicuus, nunc ita divideretur, ut ex eodem, ad catholicam Fidem inibi validius promovendam, alia quoque Missio sui iuris constitueretur, huiusmodi supplicationibus ad Nos motis adnuendum libenti animo censuimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, ut in memorata Sinensi regione christianae Fidei progres-

sui aptius prospiciatur, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, e territorio vicariatus apostolici de Swatow in Sinis civiles subpraefecturas separamus de *Kaying*, *Taipu*, *Pingyun*, *Hingning*, *Lungchun*, *Chenping*, *Hoping*, *Linping*, *Chonglok*, pago tamen de *Chong-San* excepto, easdemque subpraefecturas, sic a vicariatu apostolico de Swatow separatas, in novam praefecturam apostolicam erigimus et constituimus. Porro volumus ut post hac ipsa nova praefectura apostolica de Kaying nominetur, eandemque curis, ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum, Societatis pro Exteris Missionibus de Maryknoll in Domino committimus.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos et integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

SANCTUARIUM B. M. V. GRATIARUM IN OPPIDO « SAN GIOVANNI VALDARNO » DIOECESIS FAESULANAE, HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Faesulanae dioecesis intra fines in oppido a Sancto Ioanne Vallis Arnensis nuncupato sanctuarium exstat seu insigne oratorium Deo Optimo Maximo dicatum in honorem Beatae Mariae Virginis Gratiarum. Sanctuarium ipsum suam duxit originem ex veteri quodam sacello, saeculo quinto decimo exeunte, exorto, quod postea, saeculo praecipue sequenti, ampliatum est atque operibus artis perspicuis ornatum; saeculo vero praeterito decimo nono instauratum decoratumque ac tandem est completum. Eodem in sanctuario, quod copiosis quidem et divitibus supellectilibus sacris praeditum relliquiisque insignibus locupletatum est, sacerdotes loci, qui numero ac dotibus apti eidem sunt addicti,

sacras functiones per annum continenter peragunt, animarum ministerio funguntur, cum haud parvo christifidelium tum oppidi a Sancto Ioanne praedicti tum regionis finitimae spirituali emolumento. Ipso quoque in sanctuario, indulgentiis privilegiisque honestato, confraternitates seu piae societates, sociorum numero conspicuae exstant; et saepe earundem societatum cura turmatim christifideles ad sanctuarium conveniunt peregrinantium more ex variis Tusciae locis ad opem auxiliumque implorandum Virginis Gratiarum, cuius vetusta Imago eodem in Vallis Arnensis oratorio colitur. Ultro libenterque propterea precibus concedere volumus, quas venerabilis frater Faesulanus Episcopus una cum Capitulo ecclesiae suae cathedralis et toto sive regulari sive saeculari clero dioecesis, vota commendans fidelium ac magistratuum regionis, ad Nos enixe admovet ut memoratum templum Mariale, sive sanctuarium, dignitate Basilicae minoris augere dignemur. Conlatis itaque consiliis cum dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Diacono Sanctae Mariae Scalaris, Sacrorum Rituum Congregationis Propraefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum oratorium sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis Gratiarum in oppido Sancti Ioannis Vallis Arnensis intra dioecesis Faesulanae fines titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, nec non privilegiis atque honoribus, quae iuxta Sacrae Rituum Congregationis decreta sacris aedibus hoc titulo auctis de iure competunt.

Haec largimur decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

DISMEMBRATO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE WUHU ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE ANKING IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut, aucto Pastorum numero, spiritualibus christiani gregis necessitatibus consultius provideamus, Nos supremum Nobis commissum in Ecclesia Christi clavium munus instanter admonet. Quapropter cum venerabilis frater Apostolicus de Wuhu in Sinis Vicarius Nos edocuerit opportunum sibi videri a vicariatu suo, qui latissimo territorio conspicuoque incolarum numero constitutus est, quasdam partes auferendas esse ut ex eisdem novae, aliis in vinea Domini operariis concredendae, Missiones constituerentur: Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis a Propaganda Fide praepositi sunt, votis huiusmodi, amplissimo quoque suffragio auctis Delegati Apostolici Nostri in Sinis, ultro libenterque annuendum existimavimus. Itaque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore totum territorium quod subpraefecturas civiles complectitur de *Anking*, *Hohfei*, *Hwoshan*, *Kweichich*, *Linan*, *Lukiang*, *Shucheng*, *Susung*, *Taihu*, *Tungcheng*, *Tungliu*, *Tsienshan*, *Tsiupu*, *Wangkiang*, *Yingshan*, a memorato de *Wuhu* vicariatu separamus, atque in novum apostolicum vicariatum constituimus, erigimus, cui nomen de *Anking* facimus. Eundemque vero vicariatum presbyteris Societatis Iesu, de catholica religione in tota regione eadem tam bene meritae, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

EX VICARIATU APOSTOLICO DE WUHU SEIUNCTO TERRITORIO ERIGITUR VICARIATUS DE PENGPU IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ea, quae catholicae Fidei propagandae aeternaeque hominum saluti feliciter eveniant, ut opportune praestemus Nos continenter admonet supremum munus quo Dei gratia, licet immeriti, in terris fungimur. Quapropter cum Vicarius Apostolicus de Wuhu in Sinis Nos enixe rogaverit ut, ad catholicam fidem aptius provehendam in vicariatus sui territorio latissimo, quasdam ab eodem separaremus partes, ex quibus nova ecclesiastica efformaretur circumscriptio aliis evangelicis operariis assignanda: Nos hisce supplicationibus, suffragio quoque auctis amplissimo venerabilis fratris Delegati Apostolici Nostri in Sinis, annuendum, quantum in Domino possumus, existimavimus. Omnibus igitur rei momentis sedulo attentoque studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis expediendis Sacrae Congregationis a Propaganda Fide praepositi sunt, Nos ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, subpraefecturas civiles nuncupatas de *Chuantsiao*, *Chuchow*, *Chuyi Fengtai*, *Fengyang*, *Hwaiynan*, *Hwokiu*, *Kwoyang*, *Laian*, *Lingpi*, *Mengchen*, *Pochow*, *Sowchow*, *Suchow*, *Szechow*, *Taiho*, *Tienchang*, *Tingyuan*, *Wuho*, *Yingchow*, *Yingshang*, quae huc usque intra limites vicariatus apostolici de Wuhu exsistebant, ab eodem vicariatu seiungimus, easdemque in novum apostolicum vicariatum de *Pengpu* nuncupandum erigimus ac constituimus. Volumus vero ut ipsius de Pengpu vicariatus cura, ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum presbyteris Societatis Jesu, tam de re catholica bene meritis in tota eadem Sinensi regione, concredita sit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IX

SACRA AEDES S. GODEFRIDI CONFESSORIS, IN OPPIDO ILBENSTADT DIOECESIS MOGUNTINAE INTRA FINES, O. S. B., HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Monasterii Sancti Benedicti in loco quem *Ilbenstadt* nuncupant, intra Moguntinae dioecesis fines, Prior ad Nos refert asceterium Ilbenstadiense suum, quod iam erat Praemonstratensium Ordinis, decimo secundo saeculo originem habuisse atque ecclesiam coenobio adiectam anno MCLIX ab Archiepiscopo, qui tunc temporis praeerat Moguntinae dioecesi, consecratam esse. Templum idem vetustate renidet, atque structura praenobili ad instar basilicarum fulget, operibusque artis perspicuis exornatur. Ipsa sacra in aede, quae pretiosis paramentis supellectilibusque locupletatur, cultus divini functiones omni cum cura digneque peraguntur a Monachis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis a primaeva observantia Cassinensis, qui in adnexo monasterio vitam religiosam ducunt, atque in animorum ministerium sollerter incumbunt, cum templo coenobioque eisdem paroecia quoque civitatis Ilbenstadiensis adiungatur. Coetus propterea christifidelium et confraternitates eadem in ecclesia florent cum haud parvo animorum emolumento; civitatisque incolae peculiares indulgentias eodem in templo lucrari queunt; huc denique, peregrinorum more, Sanctum Godefridum, primi monasterii fundatorem ibique sepultum, veneraturi ex tota non modo Moguntina dioecesi sed e viciniore quoque regione numero conspicui veniunt fideles, qui sanctas festivitates ipsa in sacra aede Ilbenstadiensi studiose celebrant. Rem igitur opportunam Nos facturos existimavimus si Prioris Ilbenstadiensis monasterii optatis concederemus; quod eo libentius facimus, cum id etiam toti Ordini Sancti Benedicti, tam de Ecclesia bene merito, gratum fore putaverimus; reique tam venerabilis frater Noster Antonius S. R. E. Cardinalis Vico, Episcopus Portuensis et S. Rufinae nec non Sacrorum Rituum Congregationis Praefectus, quam venerabilis frater Moguntinus Episcopus amplissime sint suffragati. Itaque apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, praefatam ecclesiam Deo optimo Maximo sacram in honorem Sancti Godefridi Confessoris, monasterio Ilbenstadiensi Ordinis S. Benedicti adiectam, intra fines Moguntinae dioecesis, titulo ac dignitate Basilicae minoris perpetuum in modum augemus, illique omnia et singula iura privilegiaque conferimus, quae iuxta morem ac decreta Sacrorum Ri-

tuum Congregationis ecclesiis hoc titulo auctis competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illique, ad quam spectant, Ilbenstadiensi ecclesiae, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

X

TITULO ET HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR TEMPLUM S. JOSAPHAT EPISCOPI ET MARTYRIS, IN CIVITATE MILWAUKIENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Archiepiscopali in urbe Milwaukiensi templum exstat insigne Deo dicatum in honorem Sancti Josaphat Episcopi et Martyris; eidemque templo adnexa est animarum cura pro linguae polonicae christifidelibus, quae Fratribus Minoribus Conventualibus e religiosa provincia Sancti Antonii Patavini in America septentrionali concredita est. Nunc autem tam Milwaukiensium Archiepiscopus quam Sinus Viridis Episcopus, qui eandem Sancti Josaphat ecclesiam consecravit, una cum Ministro provinciae S. Antonii Patavini praefatae ex Ordine Fratrum Minorum Conventualium, atque etiam cum Procuratore generali laudati Ordinis Nos edocent Milwaukiense ipsum S. Josaphat Episcopi et Martyris templum amplitudine, structura praenobili, conspicuis artis operibus excellere, ita ut non modo inter archidioecesis Milwaukiensis praecipua sacra aedificia, sed totius quoque Americae Septentrionalis merito adnumeretur. Adiectus ecclesiae est item Ordinis conventus, in quo numerosi vivunt Fratres Minores Conventuales, qui sollerter nitideque incumbunt in paroeciale ministerium, magno cum decore in templo eodem sacra implent munera, ac functiones liturgicas peragunt. Quapropter, cum praedicti viri enixas Nobis preces adhibuerint ut ecclesiam ipsam, quamvis eadem sit recentiore tantum tempore largitionibus conspicuis a Fratribus memoratis in paroecia collectis exstructa, titulo ac dignitate

Basilicae minoris honestare dignemur: Nos, animo repetentes illud S. Josaphat templum in Foederatis Americae Septentrionalis Civitatibus verae pietatis esse Polonorum monumentum, huius anni Jubilaeo sacri occasione, benevolentiae Nostrae erga Polonos ipsos itemque sollertes erga Sodales Minores, quibus ecclesia est credita, significationem exhibendam ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui sacris tuendis ritibus praepositi sunt, ecclesiam in honorem Sancti Josaphat Episcopi et Martyris Deo dicatam in civitate et archidioecesi Milwaukiensi, conventui continentem Ordinis Fratrum Minorum Conventualium provinciae Sancti Antonii Patavini, Basilicae minoris titulo ac dignitate decoramus, privilegiis atque honoribus illi attributis, quae iuxta Apostolicas dispositiones templis hoc titulo auctis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos et integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die X m. Martii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XI

IMMUTATUR TITULUS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE OLIM DE HPYENG-AN NUNC DE PENG-YANG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris sub Anulo datis die XVII m. Martii an. MDCCCCXXVII, vicariatu apostolico de Seoul in Corea dismembrato, novam praefecturam constituimus apostolicam, quam tunc de Hpyeng-an nuncupavimus. At cum Missiones opportune vocari videantur non secus ac regiones civiles in quibus eaedem sunt constitutae: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque

apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium tenore, apostolicae in Corea praefecturae memoratae, quam iam de Hpyeng-an vocavimus, ex nunc et in posterum, suis iisdem finibus quibus nunc constituta est, de *Peng-yang* nomen facimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII m. Martii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XII

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE CHENGTINGFU IN SINIS ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHAOSHIEN, ET CLERO INDIGENAE COMMITTITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Vicarius Apostolicus de Chengtingfu in Sinis Nos edocuerit sui vicariatus territorium esse latissimum atque incolarum multitudine refertum, ita ut ipso in vicariatu Fidei catholicae propagatio atque animarum christifidelium inibi degentium ministerium magnis sint plena difficultatibus. visum est Nobis hac uti opportunitate ut ex eodem vicariatu pars quaedam separaretur, quae quidem indigenae clero, tamquam Missio indipendens constituta, committeretur. Ad hanc quoque rem in finem perducendam consensit venerabilis frater Delegatus Noster Apostolicus in Sinis; quapropter collatis consiliis cum venerabilibus fratribús Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ab actuali vicariatu apostolico de Chengtingfu totum territorium seiungimus, quod e civilibus subpraefecturis *de Chaoshien*, *Ningtsing*, *Lungping*, *Paisiang*, *Lincheng Kaoyi*, constitutum est, idemque in novam praefecturam apostolicam

erigimus, quam de *Chaoshien* nuncupatam curis indigenae cleri in Domino ad Nostrum tamen et Sanctae huius Sedis beneplacitum committimus.

Haec Nos, bono regionis eiusdem prospicientes, studiosa providentia statuimus. decernentes praesentes Apostolicas Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII m. Martii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XIII

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SAPPORO IN JAPONIA AD VICARIATUS APOSTOLICI GRADUM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ad animorum bonum provehendum ac religionis christianae incrementum curandum, Romani Pontifices nil magis voluere quam, opportunitate data, Pastorum numerum augere, qui episcopali charactere honestati sint. proindeque potiore etiam congruentique gradu decorare ecclesiasticas terrarum circumscriptiones, quae Pastoribus eisdem in Domino regendae concreduntur. Quapropter cum Delegatus Apostolicus Noster in Japonia amplissime postulationibus suffragetur, quas Nobis adhibet Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum, ut praefecturam apostolicam de Sapporo in Japonia, Ordinis sui curis demandatam spiritualibus, in vicariatum apostolicum nunc erigere dignemur: Nos, aequo considerantes conspicua incrementa quae catholica religio iam ipsa in praefectura sollertia studioque Ordinis praefati Fratrum habuit, huiusmodi precibus annuendum ultro libenterque existimavimus. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Propagandae Fidei negotiis praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Nostrae apostolicae auctoritatis plenitudine praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Sapporo in Japonia, suis limitibus, prout nunc est constituta, ad ampliorem vicariatus apostolici dignitatem evehimus, eundemque

novum vicariatum ad Nostrum ac Sanctae Sedis beneplacitum Patrum Ordinis Fratrum Minorum curis committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere ac fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX m. Martii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALEXIUM HENRICUM MARIAM TIT. S. SUSANNAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM LÉPICIER EUMDEMQUE SACRAE CONGREGATIONIS RELIGIOSORUM PRAEFECTUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD SOLEMNIA AURELIANENSIA SANCTAE IOANNAE ARCENSI DECRETA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Mirifice sane dextera Domini, abhinc annos quingentos, extendi visa est ut Gallorum gens nobilissima a discrimine paene extremo eriperetur: siquidem non ducis, bellicae rei peritissimi, virtute, sed ingenuae adulescentis operâ, Sanctae Ioannae ab Arc, caelestibus quidem commonefactae vocibus ac roboratae, periclitans Aureliana urbs, periclitans regnum, contra spem omnium, liberata sunt. Itaque, postquam in Lotharingia pueritiam in paterno tuendo grege in rebusque obeundis domesticis transegit, pia virgo in qua, praeter religionis studium, singularis innocentiae candor elucebat, Vallem Colorum, in propinquam nempe urbem, se contulit; cumque ibidem ab arcis duce, Roberto de Baudricourt, impetravisset ut bellatricis vestibus armisque ornaretur, in Caroli VII regis conspectum ducta est, iuxta iussa, uti perhibent, quae a Michaële Archangelo, caelesti quidem Galliae defensore, itemque a sanctis martyribus Catharina et Margarita, patronis suis, divinitus acceperat. Impedimentis omne genus superatis, id factum est ut

Ioanna, non modo militum exercitui legitime praeficeretur, sed etiam ut in bello sane periculosissimo, magnum, Deo favente, reportaret triumphum. Etenim, cum acerrime quidem circa Aurelianensem urbem utrimque pugnaretur – propterea quod, si ab hostibus ipsa capta esset, de Gallorum salute desperandum foret – Ioanna, paulo post, in urbis arcem mirifice penetravit et caelestis instar nuntiae recepta est; ubi vexillum suum, Iesu et Mariae imaginibus decoratum, pandendo, et hostem fudit, et Galliam Regi suo restituit. Haec omnia, dilecte fili Noster, ut probe nosti, memoria tradidit gestarum rerum, gloriosum *Puellae Aurelianensis* titulum Ioannae decernendo. Idque deinde civitas Aurelianensis numquam oblita est, utpote quae, saeculorum decursu, liberatricis suae haud immemor, quotannis sacra et civilia sollemnia in eius honorem quo die mirabile illud accidit, celebrare consuevit. Iamvero universa prorsus nunc Gallia, moderatoribus quidem religiosae civilisque rei praeeuntibus, in eo est ut, post annum quingentesimum, eventum tam faustum rite sancteque commemoret. Quapropter Nostrum esse censemus recordationem huiusmodi participare; eo magis quo vel in natalem sacerdotii Nostri quinquagesimum, vel in libertatem Apostolicae huic Sedi restitutam feliciter sane ea incidit. Nec est praetereundum quae cura fuerit Romanis Pontificibus ut summa laude et gloria Ioannam ab Arc prosequerentur. Exploratum enim est et Callistum III ipsius innocentiam, aliquot post annos ab eius martyrio, defendisse, et Pium X proximumque decessorem Nostrum Benedictum XV, caelitum eidem decrevisse honores, et Nosmet ipsos, vix ad Pontificatus apicem evectos, per Constitutionem *Galliam, Ecclesiae filiam primogenitam* non modo *alteram* nationis huius *Patronam* ipsam edixisse, sed etiam sub peculiari Virginis Matris Galliam posuisse tutela, ut « avitas gloriosas traditiones, mente, opere et amore foveret, servaret, adaugeret in bonum religionis et patriae ».

Cum igitur Nos iis sollemnibus, quae Aureliae mox agentur, quasi praesentiores esse cupiamus, neminem quidem ex ceteris purpuratis Patribus, te aptiorem, dilecte fili Noster, iudicamus propterea quod, non modo ipse in Sacris Consiliis Nostris Galliam amantissimam repraesentas, sed etiam in ea Vallis Colorum urbe ortum duxisti, unde Sancta Ioanna ab Arc ad coeptum suum tam mirum exsequendum olim profecta est. Ita propterea ut non modo Nostram erga Sanctam Puellam testemur pietatem, sed etiam ut benevolentiam Nostram cum tibi, eiusdem civi, sollertique Aurelianensi Episcopo, tum catholicae Galliae universae iterum declaremus. Quamobrem, perlibenti equidem animo *Legatum Nostrum* te, dilecte fili Noster, his Litteris eligimus, qui, personam Nostram gerens, nomine et auctoritate Nostra, Aurelianensibus sollemnibus, quae imminent, praesis omnibusque sacris praesideas caeremoniis; id plane confisi te quidem,

virtute honestissimoque munere praestantem, non parum ad dignam tam fausti eventi celebrationem collaturum. Interea, ad rei splendorem animarumque fructum augendum, tibi damus ut, sollemniore die, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis videlicet Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium praenuntia donorum itemque paternae voluntatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, tuisque omnibus effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXII mensis Aprilis anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. FRANCISCUM KORDAC, ARCHIEPISCOPUM PRAGENSEM: IN CONVENTUM DE REBUS ORIENTALIBUS PRAGAE HABENDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — A viro eminentissimo Aloisio Sincero certiores facti sumus conventum proxime — auctoribus quidem viris a secretis Apostolatus istius Sanctorum Cyrilli et Methodii — in honoris tui sede amplissima, habitum iri; in quo, te praeside, de orientalibus studiis agetur. Huiusmodi coetus, qui Velehradii pluries, ac deinde Labaci atque Chicagiae celebrati sunt, laeto sane animo Nos probare consuevimus; per eos enim fit ut catholici omnes non modo quidquid bonum est ac praecellens in Oriente christiano pernoscant, sed etiam ut rationes viasque aptiores adhibeant quibus feliciter dissidentes fratres ad sinum Ecclesiae matris revocare contendant. Ad argumenta quod attinet quae in conventu isto agentur, libenter equidem didicimus peritissimos ea viros tractaturos esse, in primisque venerabilem fratrem Michaëlem d'Herbigny, Pontificii Instituti Orientalis Praesidem, aliosque Instituti eiusdem doctores. Neque est praetereundum faustum sane eventum hoc anno a vobis celebrari, annum scilicet millesimum ex quo Dei Martyr Wenceslaus, fraterna manu interfectus, sanctissime occubuit; qui cum sit istius gentis Patronus praecipuus, fieri non potest quin vobis, memoriam virtutum eius tam pie recolentibus, opportuna auxilia a Deo impetret, non solum, quo cotidie magis catholicum nomen apud vos vigeat ac floreat, verum etiam ut studia et conata vestra ad dissidentium conversionem plu-

rimum conferant. Equidem confidimus, te moderante, rerum explanationes in singulis coetibus atque disputationes ita fieri ut integra omnino veritas catholica mentibus ostendatur participantium sive catholicorum sive dissidentium: ac praeterea ut quavis accusatione mutua aut offensione vel minima remota, alte charitas Christi in conventu dominetur, iis salvis nimirum tectisque catholicae doctrinae principiis quae cum ad dogmata, tum ad morum sanctitudinem et disciplinam pertinent. Hac spe laeti, ex animo precamur ut res in prosperos cedat exitus; atque caelestium praenuntiam munerum itemque paternae benevolentiae Nostrae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, iisque omnibus qui coetibus intererunt amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II mensis Augusti anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

III

AD R. D. AURELIUM STEHLE O. S. B., ARCHIABBATEM SANCTI VINCENTII IN PENNSYLVANIA, CATHOLICAE STUDIORUM UNIVERSITATIS PEKINENSIS CANCELLARIUM: DE EODEM INSTITUTO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Flagrantissimo illo permoti studio, quo ad omnia intendimus quaecumque cum Fidei nostrae incremento rectaque cleri et iuventutis institutione aliquo pacto copulantur, te, dilecte fili, acciri huc haud ita pridem iussimus, ut ad Nos de Athenaei Pekinensis statu ac condicione coram copioseque referres. Atque cum magna animi voluptate audivimus non modo quae quantaque, brevi temporis spatio, monachi e tua archiabbatia, itemque abbates et sodales e tota Congregatione Americae Casinensi, te praeeunte, egissent; sed etiam quae quantaque proxime et in posterum iidem omnes in Dei gloriam et Sinensium utilitatem exsequi pararetis. Merito igitur tibi, dilecte fili, et agimus gratias et laudes tribuimus, quas pertinere etiam volumus — ut aequum est — ad eos omnes, quos diximus, cum archiabbatiae Vincentianae sodales, tum abbates et monachos Congregationis istius ex America Casinensis, utpote qui tam sollerter studioseque elaborarint in provehendis Athenaei rebus, quod aliquando, pro Sinensibus sciendi cupidis, inlustre sacrarum doctrinarum ceterarumque disciplinarum domici-

lium et quasi quoddam centrum fore, summopere confidimus. Reversus interea ad tuos, facere, dilecte fili, non potuisti quin ipsis renuntiares quam te benigne admisissemus, quam paterno gratoque animo de Athenaei negotiis deque promeritis in eius causam vestris essemus locuti, quam laeta, denique, certaque uberiorum fructuum exspectatione teneremur. Etenim hoc anno, ab archicoenobio Casinensi condito decies quaterque saeculari, quid — rogamus — a consilio operaque vestra sperare non liceat? Nihil sane, in tantae rei memoriam, praestare poteritis aut Nobis antiquius aut sanctae Dei Ecclesiae utilius aut insigni Benedicti Patris suboli honorificentius, quam ut, omni voluntatum vestrarum contentione adhibita, Universitati studiorum Pekinensi cum viros aptissimos ad moderandum, ad docendum, ad conformandos pietate animos, tum adiumenta instrumentaque disciplinis, ut par est, tradendis, tum etiam facultates reditusque comparetis. Nec, ceteroqui, spem praecisuri estis eiusmodi Nostram, quandoquidem, Nobiscum et cum Apostolica hac Sede coniunctissimi, eo praeterea usu rerum, pro gentis vestrae ingenio ac natura, floretis, ut vobis facile excogitare liceat quibus artibus optatum exitum assequamini. Sanctissimo igitur operi, quod animose suscepistis ac sustinetis, ut veluti fastigium imponere valeatis, deprecatore utamini Patriarcha vestro Benedicto, qui filiis suis caelestis sapientiae lumina ad recte cogitandum et gratias ad fructuose agendum impetrare non desinet. Horum interea munerum conciliatrix paternaeque benevolentiae Nostrae testis sit apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili, abbatibus et sodalibus quos memoravimus, itemque doctoribus et alumnis Athenaei Pekinensis, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Augusti anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Die 17 Octobris

S. Margaritae Mariae Alacoque Virginis

Duplex

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Maríæ Vírgini mirabíliter revelásti; da nobis ejus méritis et imitatióne, ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente

In II Nocturno

Lectio IV

Margaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis, honésto génere nata, jam inde a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. In Deíparam Vírginem et in augústum Eucharístiæ sacraméntum amóre flagrans, adolescéntula Deo virginitátem devóvit, id exóptans únice ut ad christiánas virtútes vitam compóneret. In delíciis habébat prolíxas preces rerúmque cæléstium contemplatiónem, sui contémptum, patiéntiam in advérsis, córporis afflictatiónem, caritátem in próximos, præsértim egénos; summóque stúdio nitebátur ut sanctíssima divíni Redemptóris exémpla pro víribus referret.

℣. Propter veritátem.

Lectio V

Ordinem Visitatiónis ingréssa, statim religiósæ vitæ fulgóre nitére cœpit. Altióris dono oratiónis a Deo est decoráta, aliísque grátiæ munéribus et crebris visiónibus. Harum celebérrima fuit cum ante Eucharístiam precánti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum Cor in apérto

péctore flammis incénsum ac spinis constrictum osténdit, præcepítque ut, ob talem caritátem et ad ingratórum hóminum injúrias expiándas, illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis cæléstis thesáuri prǽmiis, instituéndum curáret. Cunctánti ex humilitáte seque tantæ rei ímparem profiténti amantíssimus Salvátor addit ánimum, simúlque exímia sanctitáte virum, Cláudium de la Colombière, ducem et adjutórem desígnat; eámque spe fovet illíus summæ utilitátis, quæ póstea e divíni Cordis cultu in Ecclésiam dimanávit.

℟. Dilexísti.

Lectio VI

Ut jussa Redemptóris impléret Margaríta omni diligéntia studébat. Nec tamen illi defuére moléstiæ plures atque acres contuméliæ ab iis qui eam vano mentis erróri obnóxiam esse dictitábant. Quæ ómnia æquo ánimo tulit, immo apponébat lucro, exístimans se per oppróbria et dolóres hóstiam Deo gratam fore, et majóra ad propósitum suum auxília consecutúram. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatiónem in dies síngulos cælésti sponso conjúnctior, ad eum evolávit, anno ætátis suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedíctus décimus quintus sanctis adscrípsit; ejúsque offícium Pius undécimus Póntifex Máximus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Afferéntur.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. XI, 25-30

Lectio VII

In illo témpore, respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Francísci Salésii Epíscopi

(*Sermo XXIII in die Pent. alter. circa medium*)

Nulla ália est vera sciéntia, nisi ea quæ a Spíritu Sancto datur, sed hæc humílibus tantúmmodo tribúitur. Nonne magnos vídimus theólogos qui mira dixérunt de virtútibus, sed ut eas non exercérent? E contra complúres vídimus féminas, quæ de virtútibus dissérere nesciébant, sed virtútum ópera digne nóverant adimplére. Eas enim Spíritus Sanctus sapiéntes effécit, quia et timórem Dómini et pietátem et humilitátem habébant.

℟. Hæc est.

Lectio VIII

(*Fragm. serm. XVI, in III Dom. post Pent., initio*)

Dóminus noster, magnus et præclaríssimus ómnium nostrárum infirmitátum médicus, ántequam in hunc mundum veníret, per Prophétas suos palam nuntiáverat: Quod confráctum fúerit alligábo, et quod infírmum fúerit consolidábo. Et deínde suo ipse ore clamávit dicens: Veníte ad me omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Quid ígitur mirum si ipsum ab ægrótis, a peccatóribus et publicánis circúmdatum cérnimus? Nonne médici glória est ab ægrótis exquíri?

℟. Média nocte.

Lectio IX

(*Fragm. serm. X pro feria II post Pascha, in fine*)

Fert ille nostras misérias et eas nobílitat, appónit miséria Cordi suo, osténdit latus. Sed eum redamémus opórtet, alióquin qui præ amóre osténdit vúlnera, semel osténdet præ ira et indignatióne. Fac, o bone Jesu, ut pacem, quam offers, accipiámus, videamúsque vúlnera tua, ut quandóquidem manent fides, spes, cáritas, fide radicáti, spe gaudéntes et caritáte fervéntes, expectémus beátam spem et advéntum tuum, ita ut in illo Te, Agnum ad déxteram non leónem ad sinístram videámus; ac pro fide visiónem, pro spe possessiónem et pro caritáte imperfécta perféctam habeámus, in qua gaudébimus in sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

Lectio pro festo commemorato ad Matutinum legenda juxta Rubricas.

Lectio IX

Margaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis honésto génere nata, jam a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. In Deíparam Vírginem et in augústum Eucharístiæ sacraméntum amóre flagrans, adolescéntula Deo virginitátem devóvit; ac Ordinem Visitatiónis ingréssa, statim religiósæ vitæ fulgóre nitére cœpit. Altióris dono oratiónis a Deo est decoráta, aliísque grátiæ munéribus et crebris visiónibus. Harum celebérrima fuit cum ante Eucharístiam precánti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum Cor in apérto péctore flammis incénsum ac spinis constrictum osténdit, præcepítque ut, ob talem caritátem et ad ingratórum hóminum injúrias expiándas, illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis cæléstis thesáuri prémiis, instituéndum curáret. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatiónem in dies síngulos cælésti sponso conjúnctior, ad eum evolávit, anno ætátis

suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedíctus décimus quintus sanctis adscrípsit: ejúsque offícium Pius undécimus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis

MISSA

Introitus *Cant. 2, 3.*

Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: et fructus ejus dulcis gútturi meo. Ps. 83, 2-3 Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

℣. Glória Patri.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Maríæ Vírgini mirabíliter revelásti: da nobis ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios
Ephes. 3, 8-9 et 14-19

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Graduale Cant. 8, 7 Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. ℣. *Ps. 72, 26* Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Allelúja, allelúja. ℣. *Cant. 7, 10* Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, *et Versu sequenti, dicitur*

Tractus Ps. 83, 3-4 Cor meum, et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℣. Etenim passer invénit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. ℣. Altária tua, Dómine virtútum: Rex meus, et Deus meus.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. *Prov. 9, 5* Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Allelúja. ℣. *Ps. 30, 20* Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te. Allelúja.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. *Matth. 11, 25-30.*

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

Offertorium Zach. 9, 17 Quid bonum ejus est, et quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum, et vinum gérminans vírgines?

Secreta

Accépta tibi sint, Dómine, plebis tuæ múnera: et concéde; ut ignis ille divínus nos inflámmet, quo, de Corde Fílii tui emísso, beáta Margaríta María veheménter æstuávit. Per eúmdem Dóminum.

Communio Cant. 6, 2 Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

Postcommunio

Córporis et sánguinis tui, Dómine Jesu, sumptis mystériis: concéde nobis, quæsumus, beáta Margaríta María Vírgine intercedénte; ut, supérbis sæculi vanitátibus exútis, mansuetúdinem et humilitátem Cordis tui indúere mereámur: Qui vivis.

In Martyrologio Romano

Die 17 Octobris, primo loco

Parédii, in diœcési Augustodunénsi, sanctæ Margarítæ Maríæ Alacóque, quæ, Ordinem Visitatiónis beátæ Maríæ Vírginis proféssa, exímiis in devotióne erga sacratíssimum Cor Jesu propagánda et público ejúsdem cultu provehéndo méritis excélluit; atque in sanctárum Vírginum album a Benedícto Papa Décimo quinto reláta fuit.

URBIS ET ORBIS

Ad humiles enixasque preces Revmi Domini Hyacinthi, Episcopi Augustodunensis, supplicia quoque depromentis vota plurium Emorum S. R. E. Cardinalium, fere innumerabilium Sacrorum Antistitum, necnon Superiorum Ordinum et Congregationum religiosarum, praeeunte universa familia Monialium Ordinis Visitationis B. M. V., ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatas, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI – qui per Litteras Encyclicas *Miserentissimus Dominus*, diei 8 Maii 1928, Sacratissimi Cordis Iesu festum, expiationis et reparationis more, firmius solemniusque celebrari iusserat, atque ad altiorem ritum et nobiliorem solemnitatem evexerat – alterum quoque festum illi priori et digniori, veluti congruum additamentum, latius amplificare cogitavit et voluit: nempe Sanctae Margaritae Mariae Alacoque, Virginis, quae divini Cordis fidelis discipula et amantissima filia se totam devovit eius honori et cultui propagando. Quare ipse Beatissimus Pater, votis et postulationibus sibi porrectis libenter obsecundans, festum Sanctae Margaritae Mariae Alacoque, pluribus dioecesibus et piis religiosisque Institutis iam indultum, suprema et apostolica Sua auctoritate, pro utroque Clero ad universam Ecclesiam extendere dignatus est. Insuper officium cum Missa proprium nec non Elogium Martyrologio Romano addendum, proufi ea in superiore prostant exemplo, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, ratum habuit et adprobavit: illudque in festo praefatae S. Margaritae Mariae Alacoque, Virginis, sub ritu duplici, die 17 Octobris quotannis recolendo, ab universo Clero saeculari et regulari adhiberi decrevit; etiam fixe translato et reposito in diem decimum sextum eiusdem mensis festo semiduplici S. Edwigis, Viduae. Mandavit demum ut Kalendario universali in novis editionibus Breviarii et Missalis nec non Martyrologii Romani, huiusmodi festum cum supradictis Officio, Missa et Elogio respective inseratur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26 Iunii 1929.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

EPISTOLA

AD EMUM P. D. GUSTAVUM FRIDERICUM, TIT. S. MARCI S. R. E. CARD. PIFFL, ARCHIEPISCOPUM VINDOBONENSEM: DE SEXTO EX OMNI NATIONE MISSIONALI CONVENTU VINDOBONAE CELEBRANDO.

Eme ac Revme Domine Mi Observantissime,

Quandoquidem, ut omnes norunt, catholicarum Missionum causa Augusto Pontifici summopere cordi est, idcirco facile coniici potest magno Eum animi solacio affectum esse, cum haud ita pridem comperiit sextum ex omni natione Missionalem Conventum proxime apud Vindobonam celebratum iri. Ac rerum capita quae in eiusmodi coetibus ad disceptandum proponentur tam magni sunt ponderis tamque opportuna videntur, ut omnino inde portendi liceat fore ut et adstantium animi ad sanctissimum coeptum quoquo modo provehendum vehementius excitentur, et collatis consiliis, aptior decernatur via ac ratio ad uberiores cotidie fructus assequendos. Qui quidem succrescentes sacrarum Missionum fructus quantopere conferant non modo ad optatissimum Iesu Christi Regnum usquequaque proferendum ac stabiliendum, sed ad civilem etiam humanae vitae cultum in barbaris regionibus vel primum instituendum vel, si iam excidit, redintegrandum, nemo est qui non videat. Quam ob rem prorsus decet omnes, quotquot catholicae religionis beneficia omne genus agnoscunt ac fatentur, Missionalium operam pro viribus iuvare omnique contentione prosequi. Quodsi non omnes possunt nobilissimum eorum obire munus, angustiarum saepenumero aerumnarumque plenum, at omnes queunt — sive pro rerum adiunctis, data opera cuiusque sua, sive collata stipe, sive tandem precibus ad Deum suppliciter admotis — apostolicis eorum laboribus obsecundare. Id si impensiore cura ii omnes se acturos spoponderint, qui Vindobonensibus coetibus intererunt, felices utique Conventum vestrum habuisse exitus, ut omnino fore confidimus, profecto dici poterit. Quod ut auspicato eveniat vehementer cupit Augustus Pontifex, qui caelestia vobis laboribusque vestris auxilia

a Deo enixe precatur. Quorum sit conciliatrix et auspex apostolica benedictio, quam Sanctitas Sua peculiaris benevolentiae Suae pignus cum Eminentiae Tuae, tum iis omnibus qui proximis congressionibus intererunt, peramanter in Domino impertitur. Ego vero, haec ad te referens, occasionem libenter nanciscor sensus venerationis maximae in te meae confirmandi, quibus manus tuas humillime deosculatus me libenter profiteor

Ex aedibus Vaticanis, 12 Iulii 1929.

Eminentiae Tuae addictissimum
P. CARD. GASPARRI.

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

INSTRUCTIO

AD RR. PP. DD. LOCORUM ORDINARIOS, DE RUSSIS AD CATHOLICAM ECCLESIAM REDEUNTIBUS.

Edito in *Actis Apostolicae Sedis* (6 Februarii 1929, pag. 94) Pont. Commissionis Pro Russia decreto « De Russis ad Catholicam Ecclesiam redeuntibus », nonnulli locorum Ordinarii mature huic Commissioni significandum curaverunt se recte vim et mentem intellexisse decreti, utpote debitam in re tanti momenti cautelam praescribentis, praesertim cum de personis vel parum notis vel prorsus ignotis agatur. Obiecerunt tamen aliqui aditum sive ad Pontificiam Commissionem sive ad Legatos Apostolicos plerumque, maxime in casibus urgentioribus, impossibilem evadere vel saltem *in mora*, uti aiunt, non deesse periculum.

Quapropter rogaverunt ut sibi necessariae et opportunae traderentur agendi normae quibus in bonum animarum, nulla interposita mora quae ipsi dissidentium conversioni obesset, ministerium suum explere valerent.

Laetatur quidem haec Pontificia Commissio tanta Ordinariorum in fratres nostros separatos, carissimos sane, cura et sollicitudine; finem autem et mentem eiusdem Decreti confirmat fuisse debitam commendare prudentiam, ut quaevis causa praecidatur Ecclesiam Catholicam calumniis afficiendi, quasi ipsa fratrum nostrorum adversa fortuna abutens eos ad se attrahere studeat. Quapropter admirabilem Ordinariorum zelum in Russos, quos idem Summus Pontifex tanta prosequitur caritate, magnopere laudat atque commendat, iisque normas quae sequuntur, non pro clericis tantum sed etiam pro laicis attendendas tradit.

I. – DE LAICIS

Edicit Pontificia Commissio, cum de laicis agatur, Episcopi esse potestatem non in casibus urgentioribus tantum sed et ordinariis eos admittendi et recipiendi in Ecclesiae Catholicae unitatem, dummodo eos qui admitti postulant ita noverit ut prudens iudicium de recta animi dispositione deque sufficienti circa Fidem et Ecclesiam Catholicam cognitione efformare possit.

In memoriam revocanda sunt de validitate Baptismi et Confirmationis dissidentium responsa et decreta S. Officii.

Praestat vero exquirere utrum in schismate matrimonium contraxerint, quo modo, coram quo, utrum habita dispensatione super aliquo impedimento, qui eam indulserint. Cuius fuerit alter coniux religionis; utrum celebratum matrimonium solutum fuerit, quibus causis et a quo; utrum novum contraxerint matrimonium. Denique omnia ita investigare oportet ut comperiatur quodnam matrimonium validum sit.

Item prudenti atque circumspecta investigatione explorandum est utrum causae et argumenta, quibus ad unitatem Ecclesiae inducti sunt, spiritualia et supranaturalia, an mere humana sint, prouti praesens eorum egestas et inopia: hoc enim in casu potius essent pro posse adiuvandi atque fratrum caritati valde commendandi. Interdum autem ne reiiciantur neve derelinquantur, sed prudenti committantur sacerdoti qui ipsos catholicam doceat doctrinam, praesertim de unitate Ecclesiae, de Romani Pontificis primatu, de Immaculata Virginis Conceptione, de Purgatorio, etc.

Cum sufficienter instructi atque dispositi inveniantur, de ritus electione sunt monendi, quin contra eorum propensionem ad latinum ritum assumendum eos inducere praesumatur. Satius erit dignitatem et pulcritudinem Orientalium rituum explicare, quid Ecclesia catholica de ritibus iisdem sentiat et doceat, et quantum iis favere studeat. Si quis tamen e Russis, omnibus recte perpensis, ritui latino adhaerere maluerit, eidem adscribi poterit.

Formulam abiurationis et Fidei professionis ad Episcopos in quorum dioecesibus frequentes habitant Russi et etiam ad alios Ordinarios qui petierint, remittendam curabit haec Pont. Commissio.

His itaque normis obtemperantes non tenentur Revmi Ordinarii in singulis casibus huic Commissioni recurrere.

Qui cum satis noverint personas de quibus agitur, necnon si casus ferat, statum earum domesticum, atque prudens efformaverint iudicium de earum recto bonoque animo et consilio, deque sufficienti dispositione et doctrina, uti supra dictum est, possunt et debent ad unitatem Catholicae Ecclesiae eas admittere tum in casibus consuetis tum, immo ratione for-

tiori, in urgentioribus, exempli gratia cum sit celebrandum matrimonium, servatis iis quae in abiuratione et mixtis nuptiis Apostolica Sedes servanda constituit.

Sciant tamen Revmi Ordinarii hanc Pontificiam Commissionem semper esse paratam ad qualiacumque, circa Russos in Ecclesiam Catholicam recipiendos dubia vel quaesita examinanda atque solvenda. Dum zelum prudentem Ordinariorum iterum atque iterum laudat, eos vehementer hortatur haec Pont. Commissio, ut singulari studio christianae puerorum et adolescentium russorum institutioni incumbant, cum ipsi animos ad verum et bonum procliviores habeant. Ordinarii autem quotannis de iuniorum reditu ad Ecclesiam Catholicam doceant Pont. Commissionem, nec non de alicuius pueri vel adolescentis ad statum ecclesiasticum amplectendum propensione.

II. – DE CLERICIS, SCILICET SACERDOTIBUS ET DIACONIS

Maiore procedendum est cautela si de sacerdotibus vel diaconis agatur; non diffidendi causa, quod absit omnino, sed quia in clericis diuturnior requiritur institutio; resque est graviore cura attendenda, praesertim quod ad futurum tempus attinet. Experientia enim numquam his in rebus nimiam adhiberi prudentiam docuit.

Itaque praeter diligentiorem amplioremque inquisitionem quam, congrua congruis referendo, pro laicis requiritur, certiores fiant Ordinarii de eorum ordinatione, studiis; quae idiomata loqui legere scribere valeant, et quali perfectione: utrum latinam ita calleant linguam ut possint praelectionibus S. Theologiae dogmaticae et moralis aliquo cum profectu interesse.

Requiratur etiam cuius hierarchiae vel fractionis hierarchicae quisque subditus fuerit, utrum decursu temporis de una ad aliam transierit. An protestanticae sectae adhaeserit eidemve adscribi conatus sit. Utrum post ordinationem sacram absque ministerio ecclesiastico, tamquam laicus vixerit.

Inquisitio insuper fiat circa uniuscuiusque mores et vitae probitatem. Qua expleta inquisitione Ordinarius casum huic referat Commissioni vel si res urgeat, Apostolico in regione Legato, qui iuxta peculiares normas sibi ad rem tradítas sese geret.

De clericis in Ecclesiam Catholicam admissis Ordinarii hanc Pontificiam Commissionem mature monebunt.

Datum Romae, ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 26 Augusti anno 1929.

A. CARD. SINCERO, *Praeses.*

L. ✠ S.

C. Margotti, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

27 Agosto 1929. L'Emo Sig. Cardinale Carlo Perosi, *Membro della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

» » » I Revmi Padri: D. Enrico Quentin, della Congregazione Benedettina Maredsolana; D. Nazareno Bergs, della Congregazione Benedettina Cassinese, e P. Celestino da Deggendorf, dei Frati Minori Cappuccini, *Consultori della Sacra Congregazione dei Riti per le Cause di Beatificazione e Canonizzazione.*

31 » » Monsig. Federico Sargolini, *Assistente Ecclesiastico della Gioventù Cattolica in Italia.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

27 Febbraio 1929. L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore di Santa Maria di Oregon.*

24 Luglio » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Povere Suore di Nazareth* (Westminster).

» » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore Terziarie Francescane dell'Immacolata Concezione* (Mount St. Clare, Davenport).

30 » » L'Emo Sig. Cardinale Donato Sbarretti, *Protettore delle Suore Terziarie Domenicane di Santa Caterina de' Ricci* (Albany, U. S. A.).

31 » » L'Emo Sig. Cardinale Achille Locatelli, *Protettore delle Esclavas del Corazón de Jesus* (Cordoba, Argentina).

» » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ragonesi, *Protettore delle Suore della Dottrina Cristiana* (Siviglia).

1 Agosto » Il sig. avv. Agostino Lenti, *Avvocato Concistoriale.*

» » » Il sig. avv. Roberto Mucci, *Avvocato Concistoriale.*

10 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ragonesi, *Protettore delle Benedettine della Provvidenza* (Genova).

13 Agosto 1929. L'Emo Sig. Cardinale Alessandro Verde, *Protettore delle Religiose della Compagnia di S. Teresa di Gesù* (Barcellona).

20 » » L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore delle Suore Terziarie Francescane di San Giuseppe* (Buffalo).

27 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore di San Giuseppe di Corandolet* (St. Louis).

Assistente al Soglio Pontificio:

21 Giugno 1929. Monsig. Giovanni Swint, Vescovo di Wheeling.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

27 Aprile 1929. Monsig. Carlo Dauray, della diocesi di Providence.
24 Maggio » Monsig. Luigi Huber, della diocesi di Coira.
28 » » Monsig. Guglielmo Kasperlik, della diocesi di Katowice.
2 Luglio » Monsig. Luigi Drago (Roma).
5 Agosto » Monsig. Giacomo Ryan, dell'archidiocesi di Baltimora.
7 » » Monsig. Matteo Dabrila, della diocesi di Vilkaviškis.
8 » » Monsig. Giovanni A. Duffy, della diocesi di Newark.
3 Settembre » Monsig. Pietro Boccone, dell'archidiocesi di Palermo.

Prelati Domestici di S. S.:

7 Marzo 1929. Monsig. Francesco Zientara, della diocesi di Częstochowa.
10 Aprile » Monsig. Giuliano Gorlier, della diocesi di Susa.
27 » » Monsig. Pietro A. Foley, della diocesi di Providence.
» » » Monsig. Alfredo Laliberté, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni F. Sullivan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo P. O'Brien, della medesima diocesi.
8 Giugno » Monsig. Giovanni M. Mogan, della diocesi di Nashville.
» » » Monsig. Francesco T. Sullivan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Timoteo C. Abbot, della medesima diocesi.
10 Luglio » Monsig. Giorgio Giglinger, della diocesi di Davenport.
» » » Monsig. Carlo Giacomo Donohoe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Guglielmo Gillispie, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Patrizio Giuseppe Mc Cormick, dell'archidiocesi di Baltimora.
31 » » Monsig. Giovanni Hunt, della diocesi di Detroit.
2 Agosto » Monsig. Bernardo Mc Cabe, della diocesi di Middlesborough.
6 » » Monsig. Camillo Callewaert, della diocesi di Bruges.
8 » » Monsig. Eduardo J. Ellard, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Vito Masnicki, della medesima diocesi.

8 Agosto 1929. Monsig. Giulio Manteuffel, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Timoteo Donovan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Domenico Calj, dell'archidiocesi di Messina.
9 » » Monsig. Guglielmo M. Hart, della diocesi di Rochester.
» » » Monsig. Enrico Ward, della diocesi di Trenton.
» » » Monsig. M. Edmondo Bric, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Tommaso A. Roche, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Francesco Dittrich, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Stefano Nioullon, della diocesi di Marsiglia.
28 » » Monsig. Guglielmo Augusto Uberto Bauduin, della diocesi di Ruremonda.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

8 Agosto 1929. Al sig. Tommaso J. Maloney, della diocesi di Newark.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

27 Agosto 1929. Al sig. Bernardino Nogara, dell'archidiocesi di Milano.
28 » » Al sig. Giovanni Reiser, dell'archidiocesi di Praga.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 Maggio 1929. Al sig. Regolo Balbo (Roma).
17 » » Al sig. Nicola delli Muti, dell'archidiocesi di Manfredonia.
» » » Al sig. Francesco delli Muti, della medesima archidiocesi.
18 » » Al sig. prof. Giuseppe Michele Ferrari, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
26 Giugno » Al sig. rag. Claudio Palestrini (Roma).
28 » » Al sig. ing. Antonio Toselli, dell'archidiocesi di Cuneo.
2 Luglio » Al sig. cav. Alfonso Bellemans, dell'archidiocesi di Malines.
4 » » Al sig. Adolfo Rosano (Roma).
10 » » Al sig. Martino J. Wade, della diocesi di Davenport.
23 » » Al sig. Attilio Astaldi (Roma).
» » » Al sig. Enrico Berretta, dell'archidiocesi di Torino.
1 Agosto » Al sig. Augusto Grandin de l'Eprevier, della diocesi di Aire e Dax.
» » » Al sig. Ettore Castiglioni (Roma).
» » » Al sig. Bruno Tartaglia (Roma).

5 *Agosto* *1929.* Al sig. Vincenzo Anfossi, dell'archidiocesi di Ancona.
8 » » Al sig. Roberto E. Jennings, della diocesi di Newark.
» » » Al sig. Pietro J. Carey, della medesima diocesi.
10 » » Al sig. Alfredo Netti, della diocesi di Orvieto.
» » » Al sig. ing. Francesco Barbaro, dell'archidiocesi di Messina.
» » » Al sig. Giovanni Cardillo, della medesima archidiocesi.
22 » » Al sig. Antonio Rota, della diocesi di Novara.
26 » » Al sig. Luigi Frank, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
» » » Al sig. Giorgio Knorr, della medesima archidiocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

8 *Novembre* *1928.* Al sig. Antonio Perez y Fernandez, della diocesi di Oviedo.
24 *Aprile* *1929.* Al sig. Eugenio Podvin, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Luigi Becquart, della medesima diocesi.
26 » » Al sig. Filippo Bericher, della diocesi di Providence.
» » » Al sig. Guglielmo Desaulniers, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Norberto Descelles, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giacomo Lepoutre, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Vilfredo Mathieu, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giuseppe Roy, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Adelardo Soucy, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Elia Vezina, della medesima diocesi.
18 *Maggio* » Al sig. ing. Mariano Francescone, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
12 *Giugno* » Al sig. Roukos Abon Nader bey, dell'archidiocesi di Damasco.
4 *Luglio* » Al sig. Francesco Wartel, dell'archidiocesi di Arras.
8 » » Al sig. Gustavo Meyer, della diocesi di Lilla.
5 *Agosto* » Al sig. avv. Guglielmo Federico Montavon, dell'archidiocesi di Baltimora.
» » » Al sig. Vittore Filippo Urbano de Bruyn, dell'archidiocesi di Malines.
8 » » Al sig. Antonio J. Botti, della diocesi di Newark.
10 » » Al sig. Luigi Cardillo, dell'archidiocesi di Messina.
» » » Al sig. Giuseppe A. Ract, dell'archidiocesi di Parigi.
10 *Agosto* » Al sig. Gioacchino Leone Castel, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Paolo Siegen, della medesima archidiocesi.
13 » » Al sig. Guglielmo J. B. Schweitzer, della diocesi di Ratisbona.
17 » » Al sig. Ludovico Van Tulder, della diocesi di Harlem.
23 » » Al sig. marchese Max de Lussac, dell'archidiocesi di Tours.

23 *Agosto* *1929.* Al sig. Andrea Stodart Reid, della diocesi di Salford.
» » » Al sig. Giovanni Brown, della medesima diocesi.
26 » » Al sig. Giorgio Berlinger, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
» » » Al sig. Giuseppe Schmuderer, della medesima archidiocesi.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

3 *Luglio* *1929.* Al sig. Tommaso Ribeiro de Mello (Portogallo).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 *Giugno* *1929.* Al sig. Michele Angelo Crivello, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Domenico Crivello, della medesima archidiocesi.
26 » » Al sig. Ferdinando Martini, dell'archidiocesi di Lucca.
» » » Al sig. Antonio Saccà, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
» » » Al sig. Domenico Francesco Delfino, della medesima archidiocesi.
28 » » Al sig. Edoardo Klein-Cominotti, della diocesi di Fano.
23 *Luglio* » Al sig. ing. Alberto Giachetti, dell'archidiocesi di Torino.
26 » » Al sig. Domenico Botta, dell'archidiocesi di Napoli.
1 *Agosto* » Al sig. Giovanni De Rosa (Roma).
7 » » Al sig. Ascanio Freddi (Roma).
10 » » Al sig. Mario Malabotti, della diocesi di Trieste.
19 » » Al sig. Celso Colongo, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. dott. Giovanni Hermann, della diocesi di Ratisbona.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

1 *Giugno* *1929.* Al sig. Nullo Borini, della diocesi di Forlì.
» » » Al sig. Francesco Luigi Ravaglia, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Gino Cervesi, della medesima diocesi.
27 » » Al sig. Pasquale Vitrioli, dell'archid. di Reggio Calabria.
» » » Al sig. dott. Luigi Sorgonà, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Domenico Lodovico Raschellà, della medesima archidiocesi.
6 *Agosto* » Al sig. Ettore Pramaggiore, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Leandro Chenna, della medesima archidiocesi.
10 » » Al sig. Giovanni Fabiani (Roma).
19 » » Al sig. Rodolfo Ganter, della diocesi di Warmia.
20 » » Al sig. Lorenzo Caretti (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

18 Maggio 1929. Monsig. Pietro F. Adams, della diocesi di St. Georges.
16 Luglio » Monsig. Stanislao Zela, della diocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Francesco Brener, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Giuseppe Buhl, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Vladimiro Jerábék, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Holeček, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ludovico Groch, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Vacek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ferdinando Kerda, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Emanuele Zăk, della medesima archidiocesi.
12 Agosto » Monsig. Luigi Cavazza, dell'archidiocesi di Gaeta.
18 » » Monsig. Teodoro Grabe, della diocesi di Breslavia.
» » » Monsig. Francesco Brückner, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Eich, della diocesi di Magonza.
25 » » Monsig. Antonio Sangiorgio, della diocesi di Ivrea.
30 » » Monsig. Baldimiro Marsilla, della diocesi di Yucatan.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

16 Luglio 1929. Monsig. Giovanni Hendroth, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Tommaso Kulićek, della medesima archidiocesi.
18 » » Monsig. Giovanni Zitho, della diocesi di Hradec Kralovè.
» » » Monsig. Antonio Svatós, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Portman, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Pekarek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Kovar, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Venceslao Hvezda, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Bekera, della medesima diocesi.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

8 Agosto 1929. Monsig. Michele Lessi, della diocesi di Trento.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

21 Febbraio 1929. Il sig. conte Carlo O'Rourke, della diocesi di Pinsk.

NECROLOGIO

7 Settembre 1929. Monsig. Giovanni Battista Penon, Vescovo tit. di Cuse.
23 » » L'Emo sig. Card. Ludovico Ernesto Dubois, del titolo di S. Maria in Aquiro, Arcivescovo di Parigi.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ACTA APOSTOLICAE SEDIS. ***Supplemento per le leggi e disposizioni dello Stato della Città del Vaticano.*** Pontificato di Sua Santità Pio XI – Anno VIII.			
Anno I, N. 2. – Ordinanza del Governatore dello Stato della Città del Vaticano relativa al servizio postale, 30 Luglio 1929 (n. VIII) .	0,50	0,70	0,75
Anno I, N. 3. – Ordinanza del Governatore dello Stato della Città del Vaticano relativa al servizio sanitario, 28 Settembre 1929 (n. IX)	0,50	0,70	0,75
Gregoriani concentus pro Seminariorum alumnis ad Iubilaeum Sacerdotale Summi Pontificis Pii Pp. XI solemniter celebrandum Romam undique convenientibus, 21-25 Iulii 1929, pp. 32, in-8°.	1,50	1,90	2 —
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt an. 1921, cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XIII, in-8°, pp. IV-316.	50 —	53 —	57 —
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano desumptae. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis. – Editio typica Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubronigris characteribus, figuris, etc. ornata. Impressum patet 27 × 18; pagina 31 × 22 1/2 (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa signaculis, etc.	18 —	20,50	23 —
BREVIARIUM ROMANUM (totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papae X auctoritate reformatum.* - Quarta editio post typicam (1928). Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gramm. 750 pondo. – Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100.			
Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.			
— In *brochure*	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —
NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.			
ENCHIRIDION BIBLICUM Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia. Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90
NB.* - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.			

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Nuperrime prodierunt:

BIBLIA SACRA

iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu PII PP. XI, cura et studio Monachorum Sancti Benedicti, Commissionis Pontificiae a Pio Pp. X institutae sodalium praeside Aidano Gasquet S. R. E. Cardinale, edita. – Tomus II – LIBROS EXODI ET LEVITICI, **ex interpretatione Sancti Hieronymi, cum variis capitulorum seriebus, recensuit D. Henricus Quentin, Monachus Solesmensis.** Vol. in-8° di pp. 186, stampato su carta a mano macchina.

Prezzo (porto compreso) . . . . . L. 200 —

Il volume si vende rilegato ai prezzi seguenti:

a) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro . . . . . » 220 —

b) Dorso pergamena bianca con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) . . . . . » 225 —

c) La medesima rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro . . . . . » 255 —

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. – ***Editio quarta post typicam.*** – Romae 1929. – Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

Missa in festo S. Margaritae Mariae Alacoque Virg. (die 17 Octobris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22×31	0,50	0,60	0,75
— Grandezza della pagina cm. 18,5×27, nei margini cm. 22×31 . . .	0,50	0,60	0,75
Officium in festo S. Margaritae Mariae Alacoque Virg., Duplex (die 17 Octobris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, p. 6, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,60	0,70	0,85

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).